

at vi kom til at paavirke denne Overenskomst, dette Kompromis, paa en uheldig Maade; og det var mig og ikke det ærede Medlem fra Slagelse, hvem den højtærede Indenrigsminister saa svarede, at det ønskede han ikke at oplyse Tinget om, men Afgivelserne var uvæsentlige. Men fra det Øjeblik af har mit Standpunkt været nøjagtigt det samme, som det er den Dag i Dag, endskønt jeg paa dette Tidspunkt kendte baade det, jeg tidligere har læst op i Tinget, og det, jeg har læst op i Dag. Endskønt jeg vidste, at Arbejdsgiverne betragter Arbejdsløshedskassernes Arbejdsanvisning som et Lød i Lønkampen, og endskønt jeg vidste, at Arbejdsgiverne bevidst vil benytte de offentlige Kontorer til at bringe Magten over i deres Hænder, endskønt jeg vidste begge disse Dele, har jeg dog fra det første Øjeblik af, da Sagen kom frem i Tinget, sagt: Dette Kompromis ønsker jeg og med mig Partiet, der er enigt med mig i denne Stilling, at gribe saa lidt som muligt ind i. Saa kan det ikke nytte noget, at det ærede Medlem fra Slagelse, som det er sket i Udvalget og antydet i Dag, vil sige, at hvad der fra uansvarlig Side paa en Generalforsamling bliver sagt, kan i Virkeligheden ikke være betegnende for, hvad der menes i Arbejdsgiverkredse. Jeg kan give det ærede Medlem fra Slagelse Ret i, at han ikke optræder her i Tinget som Repræsentant for Arbejdsgiverkredse, men den, der har læst Forhandlingerne om Arbejdsanvisningen paa denne Generalforsamling, vil der vel finde en Forskel i Tønen baade efter vedkommendes kulturelle Standpunkt og efter vedkommendes Overlegenhed i Debatten, men nogen Difference i Opfattelsen af, at det gjaldt om at faa Arbejdsanvisningen lagt om fra væsentligt Arbejdernes til væsentligt Arbejdsgivernes Indflydelse, kan ingen finde, som har læst denne Generalforsamlings Forhandlinger.

Naar nu Kompromisset er kommet i Stand, kunde der kun være et eneste Synspunkt, der kunde føre til, at vi skulde fravige det her i Tinget eller i det hele taget her paa Rigsdagen og fravige det netop paa det Punkt, der har været Genstand for Kompromisset, og det var, hvis man kunde sige: Dette Kompromis er samfundsskadeligt. Men lad os undersøge — og det synes jeg er nødvendigt

i den Situation, hvor vi nu staar —, hvilken Indflydelse dette Kompromis har paa de Interesser, Samfundet har at varetage. Samfundet har den bestemte Interesse, at den arbejdssky ikke bliver understøttet paa samme Maade som den arbejdsvillige arbejdsløse. Det er der sørget for ved Arbejdsløshedskasselovens § 13, syvende Stykke. Det almindelige Samfund har en bestemt Interesse i, at en Arbejdsløshedskasses Arbejdsanvisning ikke benyttes til at tilbageholde den arbejdsvillige Arbejdskraft. Det er der sørget for ved denne Lovs § 8, og der vil jeg tillade mig at udtale min fuldkomne Tilslutning til, hvad den højtærede Indenrigsminister sagde til det ærede Medlem fra Slagelse ved Behandlingen af Arbejdsløshedskasseloven, at dersom Arbejdsgiverne ønsker, at Arbejdsløshedskassernes Arbejdsanvisning skal ophøre, saa har de ved denne Lov faaet Midler dertil; de kan benytte de offentlige Arbejdsanvisningskontorer; der kan ikke af nogen Arbejdsløshedskasse fortsættes med Arbejdsanvisning fra det Øjeblik; Arbejdsgiverne udelukkende benytter de offentlige Arbejdsanvisningskontorer. Der ligger i Virkeligheden Udvejen og intet andet Sted. Den tredje Interesse, Samfundet har med Hensyn til Arbejdsanvisningen, er den, at den bliver ligelig, og det er der sørget for ved alle dette Lovforslags Paragraffer. Denne Arbejdsanvisning, som det er i Arbejdsgivernes egen Haand at faa gjort til den eneherkende, er ved dette Lovforslag paa enhver Maade gjort ligelig. Jeg forstaar godt, og det har jeg erkendt overfor det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) forgangen Dag, da vi debatterede Arbejdsløshedskasselovforslaget, at der kan være en Trang til at standse, hvis man mener, man er kommet for langt. Jeg kan forstaa, at man ikke vil gribe stærkere ind i Kommunernes Selvstyre end højest nødvendigt, og derfor er jeg gaaet med til Ændringsforslaget om de 2 Aar, thi det er ikke noget principielt Spørgsmaal. Men jeg forstaar ikke, at man vil sætte offentlig Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedskasser i saa uadskillelig Forening med hinanden, at man betragter den offentlige Arbejdsanvisning som den egentlige Forudsætning for Arbejdsløshedskassernes Oprettelse, naar